

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

12134 *Lei 31/2010, do 27 de xullo, sobre simplificación do intercambio de información e intelixencia entre os servizos de seguridade dos Estados membros da Unión Europea.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

Un dos principais obxectivos da Unión Europea é ofrecer aos cidadáns un alto grao de seguridade dentro dun espazo de liberdade, seguridade e xustiza.

Este obxectivo deberase lograr prevendo e combatendo a delincuencia mediante unha maior cooperación entre os servizos de seguridade dos Estados membros da Unión Europea (en diante Estados membros), respectando ao mesmo tempo os principios e as normas sobre dereitos humanos, liberdades fundamentais e o estado de dereito, principios en que se basea a Unión Europea e que son comúns aos Estados membros.

Na Declaración sobre a loita contra o terrorismo, adoptada polo Consello Europeo na súa sesión do 25 de marzo de 2004, o Consello Europeo encargou ao Consello que estudase medidas para a simplificación do intercambio de información e intelixencia entre os servizos de seguridade dos Estados membros.

Para tal fin, o Consello adoptou a Decisión marco 2006/960/JAI, do 18 de decembro, sobre a simplificación do intercambio de información e intelixencia entre os servizos de seguridade dos Estados membros da Unión Europea, que constitúe un instrumento xuridicamente vinculante sobre a simplificación do intercambio de información e intelixencia.

O intercambio de información e intelixencia sobre a delincuencia e as actividades delituosas é a base da cooperación policial e alfandegueira na Unión Europea para alcanzar o obxectivo xeral de aumentar a seguridade dos seus cidadáns.

O acceso á información e intelixencia fiables e actualizadas é fundamental para que os servizos de seguridade poidan descubrir, previr e investigar con éxito delitos e actividades delituosas, en particular nun espazo en que se suprimiron os controis nas fronteiras interiores. Posto que as actividades delituosas se cometen de forma clandestina, é necesario controlalas e intercambiar con especial rapidez a información ao respecto.

Por isto, cómpre que os servizos de seguridade españois poidan intercambiar información e intelixencia con outros Estados membros nas distintas fases da investigación, desde a fase de recollida de intelixencia criminal ata a fase de investigación criminal. Esta lei propónse garantir, con respecto a algúns tipos de información e intelixencia, que determinada información de vital importancia para os servizos de seguridade españois e dos países dos Estados membros se intercambie con rapidez. É precisamente ese intercambio de información sobre datos persoais en moitos casos o que xustifica que o texto recibise o informe da Axencia Española de Protección de Datos en sentido favorable.

No que se refire ao intercambio de información, esta lei enténdese sen prexuízo dos intereses esenciais en materia de seguridade nacional, do desenvolvemento dunha investigación en curso ou da seguridade de persoas ou actividades de intelixencia específicas no ámbito da seguridade do Estado.

Os Estados membros perseguen, no ámbito da seguridade común, loitar contra a delincuencia transfronteiriza. En consecuencia, débese encontrar un equilibrio adecuado entre a rapidez e eficacia da cooperación policial e alfandegueira, e entre os principios e normas acordados en materia de protección de datos, liberdades fundamentais, dereitos humanos e liberdades individuais, respectando os contidos xurisprudenciais das sentenzas que nestas materias adopten os tribunais nacionais ou internacionais.

En consecuencia de todo o anteriormente exposto, mediante esta lei incorpórase ao noso ordenamento xurídico a Decisión marco do Consello 2006/960/JAI, do 18 de decembro, que regula o intercambio de información e intelixencia entre os servizos de seguridade españois e os respectivos servizos de seguridade dos demais Estados membros.

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. Esta lei ten por obxecto establecer as normas en virtude das cales un servizo de seguridade español competente poderá intercambiar cos servizos de seguridade competentes dos Estados membros da Unión Europea (en diante Estados membros) a información e a intelixencia dispoñibles para levar a cabo:

a) Operacións de intelixencia criminal consistentes na recollida, tratamento e análise de información polos servizos de seguridade competentes sobre delitos ou actividades delituosas con carácter previo á investigación criminal para establecer se se cometeron actos delituosos concretos ou se se poden cometer no futuro.

b) Investigacións criminais polos servizos de seguridade ou as autoridades xudiciais competentes encamiñadas a adoptar as medidas necesarias para o establecemento e descubrimento dos feitos, os sospeitosos e as circunstancias en relación con un ou varios actos delituosos concretos comprobados.

2. Esta lei entenderase sen prexuízo dos acordos bilaterais ou multilaterais entre o Reino de España e os Estados membros e países terceiros e dos instrumentos da Unión Europea sobre asistencia xurídica mutua e recoñecemento mutuo das resolucións en materia penal, incluída calquera condición establecida por países terceiros relativa ao uso da información unha vez facilitada.

3. Esta lei non será de aplicación ao intercambio de información e intelixencia que leve a cabo o Centro Nacional de Intelixencia no ámbito dos acordos internacionais ratificados polo Reino de España en materia de protección mutua da información clasificada e no ámbito das relacións de cooperación e colaboración con servizos de intelixencia doutros países ou de organismos internacionais para o mellor cumprimento dos seus obxectivos.

Artigo 2. *Información e intelixencia.*

Para os efectos do previsto nesta lei entenderase por información e intelixencia:

a) Todo tipo de información ou datos en poder dos servizos de seguridade.

b) Todo tipo de información ou datos en poder de autoridades públicas ou entes privados de que poidan dispor os servizos de seguridade sen ter que utilizar medidas coercitivas definidas de acordo coa lexislación española.

Artigo 3. *Servizos de seguridade competentes.*

Para os efectos do previsto nesta lei terán a consideración de servizos de seguridade competentes as autoridades policiais e alfandegueiras que estean autorizadas polo

ordenamento xurídico español para descubrir, previr e investigar delitos e actividades delituosas, así como para exercer a autoridade e adoptar medidas coercitivas que sexan designadas de acordo co disposto na disposición adicional primeira da lei, sen prexuízo do previsto no punto terceiro do artigo 1 desta lei.

Artigo 4. *Canles e lingua de comunicación.*

1. O intercambio de información e intelixencia en virtude desta lei levarase a cabo a través de calquera das canles normalizadas de cooperación policial e alfandagueira internacionais existentes. A lingua utilizada para a solicitude e o intercambio de información será a aplicable para a canle de comunicación empregada.

2. A información ou intelixencia intercambiarase tamén con Europol de conformidade co convenio baseado no artigo K.3 do Tratado da Unión Europea polo que se crea unha Oficina Europea de Policía (Convenio Europol) e con Eurojust, de conformidade coa Decisión do Consello 2002/187/JAI, do 28 de febreiro, pola que se crea Eurojust para reforzar a loita contra as formas graves de delincuencia, e a Lei 16/2006, do 26 de maio, pola que se regula o estatuto do membro nacional de Eurojust e as relacións con este órgano da Unión Europea, na medida en que o intercambio se refira a un delito ou a unha actividade delituosa que entre nas súas respectivas competencias.

Artigo 5. *Confidencialidade.*

Os servizos de seguridade españois terán en conta, en cada un dos intercambios de información ou intelixencia, as obrigas en materia de segredo da investigación. Para isto, estes servizos garantirán, de conformidade co ordenamento xurídico nacional, a confidencialidade de toda a información e intelixencia que se facilite.

Artigo 6. *Protección de datos.*

1. As canles de comunicación a que se refire o punto primeiro do artigo 4 desta lei, así como o procedemento de intercambio de información e intelixencia previsto nesta lei, realizaranse de acordo co disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, en particular co disposto no seu artigo 37.

2. A utilización da información e intelixencia polos servizos de seguridade españois que fose intercambiada de maneira directa ou bilateral de acordo con esta lei estará suxeita ás disposicións nacionais sobre protección de datos. Esta información e intelixencia rexeranse polas mesmas normas de protección ca se fosen solicitadas en España.

3. Para os efectos do establecido no punto 2.a) do artigo 11 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, autorízase a cesión de datos de carácter persoal aos servizos de seguridade competentes dos Estados membros nos termos establecidos nesta lei.

4. A cesión de datos obtidos pola Administración tributaria no desempeño das súas funcións rexerase pola súa normativa específica.

5. Os datos persoais, que sexan obxecto de tratamento no contexto da aplicación desta lei, están protexidos de conformidade co Convenio do Consello de Europa do 28 de xaneiro de 1981, para a protección das persoas con respecto ao tratamento automatizado de datos de carácter persoal e, para os Estados membros que o ratificasen, o seu Protocolo adicional, do 8 de novembro de 2001, relativo ás autoridades de control e aos tránsitos transfronteirizos de datos. Así mesmo, deberanse ter en conta os principios da Recomendación R (87) 15 do Consello de Europa, dirixida a regular a utilización de datos de carácter persoal no sector da policía, cando os servizos de seguridade manexen datos persoais obtidos en virtude desta lei.

CAPÍTULO II

Solicitud de información e intelixencia polos servizos españois de seguridade competentes aos servizos de seguridade competentes doutros Estados membros*Artigo 7. Solicitudes de información e intelixencia.*

1. Os servizos de seguridade españois competentes designados de acordo co disposto na disposición adicional primeira desta lei poderán solicitar información e intelixencia aos servizos de seguridade doutro Estado membro, para o efecto de descubrir, previr e investigar a comisión dun delito cando existan fundadas razóns de feito para crer que o Estado a que se dirixe a solicitude dispón da información e intelixencia pertinente, para o cal se utilizarán calquera das canles de cooperación policial ou alfandagueira internacional existentes.

2. A solicitude de información e intelixencia axustarase ao formulario que aprobe o ministro do Interior e nela deberanse expor as razóns de feito a que se refire o punto anterior, o fin para o que se solicita a información ou intelixencia, e a vinculación existente entre ese fin e a persoa afectada pola solicitude.

3. O servizo de seguridade español competente absterase de solicitar máis información ou intelixencia da necesaria para o fin que se persegue e de establecer prazos máis curtos dos necesarios para este fin.

4. Esta lei non impón aos Estados membros ningunha obriga de facilitar información e intelixencia para que se utilice como proba ante unha autoridade xudicial española, nin confire ningún dereito a utilizar a dita información e intelixencia con ese fin. Cando se obtivese información ou intelixencia de conformidade con esta lei e se queira utilizar como proba ante una autoridade xudicial española, deberase obter o consentimento do Estado membro que facilitase a información ou intelixencia empregando, cando resulte necesario en virtude da lexislación nacional do Estado membro que facilitase a información, os instrumentos vixentes sobre cooperación xudicial entre os Estados membros. Non será necesario solicitar este consentimento se o Estado membro requirido xa accedeu no momento da transmisión da intelixencia ou información a que esta se utilice como proba.

5. Cando os servizos de seguridade españois competentes poidan deducir que a información ou intelixencia solicitada vaia resultar relevante para efectos de proba nun procedemento ante unha autoridade xudicial española, no momento da solicitude procederase a solicitar o consentimento do Estado membro para a súa utilización con tal fin.

Artigo 8. Tratamento da información e intelixencia.

1. O servizo de seguridade español competente ao cal se lle proporcionase información e intelixencia en virtude desta lei só poderá utilizala para os fins para os cales foi facilitada, de conformidade co disposto nesta lei, ou para previr unha ameaza grave e inminente contra a seguridade pública.

2. O tratamento desta información para outros fins só se permitirá coa autorización previa do Estado transmisor cando así o permita a súa lexislación, e quedará suxeito ao disposto no ordenamento xurídico español.

3. O servizo español de seguridade competente estará obrigado a respectar as condicións establecidas polo servizo de seguridade transmitente da información, de conformidade co previsto na súa lexislación nacional, salvo naqueles casos en que o dereito nacional estableza excepcións a esas limitacións en beneficio das autoridades xudiciais, dos órganos lexislativos ou de calquera órgano independente creado en virtude da lei e encargado da supervisión dos servizos de seguridade competentes. Nestes casos, só se poderá utilizar a información e intelixencia coa consulta previa ao Estado membro transmisor, cuxos intereses e opinións se terán en conta na medida do posible. En casos específicos, o Estado membro transmisor poderá pedir ao Estado español explicacións sobre o uso e posterior tratamento da información e intelixencia transmitida.

CAPÍTULO III

Subministración de información e intelixencia polos servizos españois de seguridade competentes a outros Estados membros*Artigo 9. Subministración de información e intelixencia.*

1. Facilitarase información e intelixencia a pedimento dos servizos de seguridade competentes doutros Estados membros que, actuando de conformidade cos poderes que lle conferise o seu ordenamento xurídico nacional, leven a cabo unha investigación criminal ou unha operación de intelixencia criminal.

2. A subministración de información e intelixencia levaraa a cabo en cada caso o servizo de seguridade competente que teña no seu poder a información solicitada.

3. Garantirase que a subministración de información e intelixencia aos servizos de seguridade competentes doutros Estados membros non estea supeditada a condicións máis estritas ca as aplicables a escala nacional para a subministración e a solicitude de información e intelixencia. En particular, non se supeditará a subministración de información ou intelixencia á obtención dunha autorización xudicial se o servizo de seguridade español competente puidese acceder a ela sen autorización xudicial de se tratar dun procedemento interno.

4. Cando consonte o disposto no noso ordenamento xurídico, só resulte posible o acceso á información solicitada ao abeiro dunha autorización xudicial, o servizo de seguridade español competente deberá solicitar autorización xudicial previa ao órgano xurisdiccional competente, para o acceso e subministración da información solicitada. Na súa resolución, o órgano xurisdiccional aplicará os mesmos criterios que se se tratase dun asunto exclusivamente interno, sen prexuízo do disposto nos puntos primeiro e segundo do artigo 11.

5. Cando a información ou intelixencia solicitada se obtivese doutro Estado membro ou dun país terceiro, a súa transmisión ao servizo de seguridade competente doutro Estado membro unicamente se poderá realizar co consentimento do Estado membro ou do país terceiro que proporcionou a dita información ou intelixencia.

6. Cando se reciba unha petición urxente de información e intelixencia proveniente dun servizo de seguridade competente doutro Estado membro, o punto ou puntos de contacto nacionais designados de acordo co previsto no punto segundo da disposición adicional primeira desta lei trasladaraa ao servizo ou servizos de seguridade españois competentes, que deberán dar oportuna resposta en tempo e forma consonte o disposto no artigo 10 desta lei.

7. O servizo español de seguridade competente que facilite información e intelixencia de conformidade con esta lei poderá, de acordo coa lexislación nacional, impor condicións para o uso da información e intelixencia ao servizo de seguridade competente destinatario. Tamén poderá impor condicións relativas á notificación dos resultados da investigación criminal ou da operación de intelixencia criminal en cuxo contexto se producise o intercambio de información e intelixencia.

Artigo 10. Prazos para a subministración de información e intelixencia.

1. O servizo de seguridade español competente previsto na disposición adicional primeira desta lei deberá responder no prazo máximo de oito horas ás solicitudes urxentes de información e intelixencia relativas a delitos enumerados no punto primeiro do artigo 9 da Lei 3/2003, do 14 de marzo, sobre a orde europea de detención e entrega, cando a información ou intelixencia solicitada se encontre nunha base de datos á cal teña acceso directo un servizo español de seguridade.

2. No caso de que o servizo de seguridade competente requirido non poida responder no prazo de oito horas, comunicará os motivos por medio do formulario cuxo modelo será aprobado polo ministro do Interior. Se a subministración da información ou intelixencia solicitadas dentro do prazo de oito horas supón unha carga desproporcionada para o

servizo de seguridade competente requirido, este poderá adiar a dita subministración. En tal caso, deberá informar inmediatamente o servizo de seguridade competente requirente de tal adiamento e proporcionarlle a información ou intelixencia solicitada o antes posible e, como máis tarde, nun prazo de tres días.

3. As solicitudes non urxentes de información e intelixencia relativas aos delitos enumerados no punto primeiro do artigo 9 da Lei 3/2003, do 14 de marzo, responderanse no prazo dunha semana sempre que a información ou intelixencia solicitada se encontre nunha base de datos á cal o servizo de seguridade español competente teña acceso directo. En caso de que o servizo de seguridade español competente requirido non poida responder no prazo dunha semana, comunicará os motivos por medio do formulario cuxo modelo aprobará o ministro do Interior.

En todos os demais casos, o servizo de seguridade español competente velará porque a información solicitada polo servizo de seguridade competente doutro Estado membro se comunique no prazo de catorce días. En caso de que o servizo de seguridade competente requirido non poida responder no prazo de catorce días, comunicará os motivos por medio do formulario cuxo modelo aprobará o ministro do Interior.

Artigo 11. *Motivos para non comunicar información ou intelixencia.*

1. Sen prexuízo do disposto no punto terceiro do artigo 9 desta lei, os servizos españois de seguridade competentes só se poderán negar a facilitar información ou intelixencia cando concorran razóns de feito que fagan supor que a subministración da información ou intelixencia:

- a) Pode prexudicar intereses esenciais en materia de seguridade nacional do Estado español.
- b) Pode comprometer o éxito dunha investigación en curso ou dunha operación de intelixencia criminal ou a seguridade das persoas.
- c) É claramente desproporcionada ou irrelevante para o fin que persegue a solicitude.

2. Cando a solicitude se refira a un delito castigado con pena de prisión igual ou inferior a un ano consonte a lexislación penal española, o servizo español de seguridade competente poderase negar a facilitar a información ou intelixencia requirida.

3. O servizo de seguridade competente negarase a facilitar a información ou intelixencia solicitadas se a autoridade xudicial competente non autorizou o acceso e o intercambio da información e intelixencia solicitada, consonte o previsto no punto cuarto do artigo 9 desta lei.

Artigo 12. *Remisión de oficio por parte do Reino de España de información e intelixencia.*

1. Non obstante o disposto no artigo 11 desta lei e sen necesidade de solicitude previa, o servizo español de seguridade competente remitirá de oficio aos servizos de seguridade competentes dos demais Estados membros, cando haxa razóns de feito para crer que esa información e intelixencia poden axudar ao descubrimento, á prevención ou á investigación de delitos enumerados no punto primeiro do artigo 9 da Lei 3/2003, do 14 de marzo. As modalidades desta remisión de oficio rexeranse pola lexislación española.

2. A remisión de oficio de información e intelixencia limitarase ao que se considere pertinente e necesario para o descubrimento, prevención ou investigación satisfactorios do delito ou actividade delituosa de que se trate.

Disposición adicional primeira. *Servizos de seguridade competentes e punto ou puntos de contacto nacionais.*

1. Para os efectos previstos no artigo 3 desta lei, os ministerios do Interior e de Economía e Facenda, no seu ámbito respectivo de competencias, remitirán á Secretaría Xeral do Consello, para o seu depósito, a declaración como «servizos de seguridade

competentes» das forzas e corpos de seguridade do Estado, os corpos de policía das comunidades autónomas e o Servizo de Vixilancia Alfandegueira. Esta declaración poderase modificar en calquera momento polo mesmo procedemento descrito anteriormente.

2. O Ministerio do Interior remitirá á Secretaría Xeral do Consello a declaración da Secretaría de Estado de Seguridade do dito ministerio como punto de conexión para os efectos do punto sexto do artigo noveno desta lei. Esta declaración poderá ser modificada nos termos e condicións que regulamentariamente se determinen e remitirase á Secretaría Xeral do Consello.

O Ministerio de Economía e Facenda, no ámbito das súas competencias, remitirá á Secretaría Xeral do Consello a declaración onde se designe o servizo ou servizos de seguridade que actuarán como punto ou puntos de contacto nacionais para os efectos previstos no punto sexto do artigo 9 desta lei. Esta declaración poderá ser modificada en calquera momento por unha ulterior declaración que tamén deberá ser remitida á Secretaría Xeral do Consello.

Disposición adicional segunda. *Autoridades xudiciais competentes.*

1. Para os efectos do previsto no punto cuarto do artigo 9 desta lei, cando a información solicitada forme parte dunha investigación desenvolvida no seo dun procedemento xudicial aberto, o órgano xurisdiccional competente para autorizar ou, se é o caso, denegar o acceso, será o mesmo que estea coñecendo do dito procedemento.

2. Para os mesmos efectos do previsto no precepto mencionado no punto anterior, cando se requira de autorización xudicial para o acceso á información solicitada os órganos xurisdiccionais competentes para autorizar ou, se é o caso, denegar o dito acceso, serán os xulgados centrais de Instrución da Audiencia Nacional.

3. Os órganos xurisdiccionais competentes, en todo caso, deberán resolver de forma expresa e nos mesmos prazos que o artigo 10 desta lei fixa para os servizos de seguridade.

Disposición adicional terceira. *Aplicación a Islandia, Noruega, Suíza e outros Estados que se adhiran ao Acervo de Schengen.*

1. O disposto nesta lei será tamén de aplicación con respecto á República de Islandia, o Reino de Noruega e a Confederación Suíza.

2. Así mesmo, esta lei será tamén de aplicación a aqueles Estados que subscriban coa Unión Europea o correspondente acordo de asociación para a execución, aplicación e desenvolvemento do Acervo de Schengen.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento regulamentario.*

1. Habilítase o Goberno para que poida desenvolver regulamentariamente as disposicións contidas nesta lei.

2. Habilítase o ministro do Interior para aprobar os formularios relativos ás solicitudes de información e intelixencia, así como á súa transmisión ou denegación, previstas nesta lei.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación competencial.*

Esta lei dítase en exercicio das competencias atribuídas ao Estado en materia de seguridade pública polo artigo 149.1.29.^a da Constitución.

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase ao dereito español a Decisión marco do Consello 2006/960/JAI, do 18 de decembro, sobre a simplificación do intercambio de información e intelixencia entre os servizos de seguridade dos Estados membros da Unión Europea.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 27 de xullo de 2010

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO